

pitaphii præscripsit ; ut qui Gregorii Nazianzeni laudationem funebrem ; in honorem Basilii M. exaratam, eodem nomine insignivit. Dialogi more fictis nominibus usus est, ne singulos proprio nomine appellando partium fautoribus irascendi ansam daret. Vide pluribus rem exponentem Mabillonium in Annaal. Bened. Tom. II. p. 576.

- (e) Ida Francorum, hoc est, Pipini & Caroli M. genere nata fratres habuisse clarissimos viros dicitur. Sed quinam illi, quoque modo, graduque Carolo iuncti, difficile est definire. Quæ a *Leibnitio* Viro clarissimo ad feruntur, eruditæ conjecturæ sunt. In coniecturis autem numquam non metu quodam angimur, ne resaliter sese habeat, *Quoniam ergo, inquit, Ida non fuit horum soror, neque adeo Carolique Magni consobrina, an altius assurgendo dicemus patrem eius fuisse Nebelungum Matriacensem Comitem, Childebrando natum, quem Caroli Martelli fratrem (ex patre an matre ambigunt quidam) Fredegarius facit ? an Theodericum regie & ipsum cognationis, quem quidam Nibelungi fratrem volunt, magnæ apud Carolum M. auctoritatis, & Ripuariis præfectum, qui Westfalis proximi erant. Quid si Idam ex filia Caroli Magni Bertha dicerem genitam ? Ut enim ita concludam varia mouent atque faciunt. Nupsit enim, uti ex certis veterum testimoniis constat, hæc perillustis femina Angilberto Abbati postea Centulensi, & cum eo filios duos genuit Nithardum atque Hartnidum, quos semper pro Idæ fratribus clarissimis reputavi. Cui accedit, quod translationis Pusinnæ scriptor Hadwidam cum Carolo Caluo in tertio vel quarto gradu coniunctam adfirmet. In quo ea, quam ducimus, Genealogia conspirat.*

A 3

Caro-

